

Očistující plameny.

Četní lidé, kteří vědí o Ježíši, Synu Božím, a kteří věří v něj i v jeho poslání, oslavují i dnes opět vánoce.

Ačkoliv způsob jeho poslání nebyl lidmi poznán v pravé podstatě, poněvadž se mnozí domnívali, že přišel jen proto, aby za ně trpěl a zemřel, jest přece mezi nimi i dosti takových, kteří se **v nejčistším chtění** modlí k Bohu a děkují mu za seslání jeho Syna.

A těmto lidem, pro jejich čisté chtění, má být pomoheno, i když se tak stane bolestí a utrpením – neboť jiným způsobem nelze jich přiměti k poznání jejich omylů.

Tato bolest a utrpení je pak projevem nejvyšší lásky, která jim chce ještě jednou pomoci, aby se jejich čisté chtění neztratilo pro falešný, naučený pojem, přijatý ve školách a církvích a od kterého nyní nechťjí dobrovolně upustit ze strachu, že by tím ztratili oporu a vydali se napospas pozemskému osočování.

Jen takovým lidem má být pomoheno! Nikoliv však těm, kteří rovněž tak zbloudili, ale nemají v sobě velikého, čistého chtění, nýbrž jen vlažnost, povrchnost, lhovost ke všemu, co souvisí s těmito svátky. Ani těm ne, kteří se dívají na tyto svátky jako na pozemský zvyk, nikoliv duchovní! Těmto lidem nepřináší paprsek lásky, který dnes o slavnosti Zářící Hvězdy proniká plameny soudu, radostnou pomoc, nýbrž odmrštění, takže se v soudu musí zřítit!

Paprsek lásky, který po mnoha měsících nyní poprvé opět zasahuje tuto zemi, je předzvěstí Boží lásky, blížící se zvolna ke svému pozemskému záhalu, sleduje cestu hvězdy, jež se s požadováním přibližuje vždy víc a více v prasile své duchovní podstaty k pozemskému lidstvu.

Řítí se s hukotem jako posel Boží, jako svědek toho, který byl poslán, aby naplnil všesvatou vůli!

Obnovuje při tom všechno, neboť skrze něj se zhroutí a zřítí **to**, co v soudu bylo označeno k pádu! Přináší **rozřešení!** V jeho paprsku prožijete to nyní **hrubohmotně!**

Je to zákonům stvoření odpovídající rozřešení již probíhajícího soudu v hrubé hmotnosti, jak to bylo zaslíbeno již dávno! Každý člověk je již **souzen** podle svého díla, které dává poznat jeho nitro.

Mezi tato díla nelze počítati jeho hrubohmotné skutky, které staví lidem na **odiv**, nýbrž jsou to projevy jeho **opravdového** chtění, které před lidmi často skrývá.

Výsledky jeho chtění se jeví jako jeho skutky, které jsou v zákonitém, samočinném tkaní tohoto stvoření lidem zprvu neviditelné, jak jsem to již vylíčil v Poselství, které však zůstávají se svým zploditelem spojeny a v hrubohmotnosti musí se také časem citelně a viditelně projevit.

A tento Boží soud započal již všude! Duchovně se projevil okamžitě a nyní se tak stalo i jemnohmotně.

Ale útočící, zářící hvězda jest nyní klíčem, který uzavírá veliké dění ve hrubohmotnosti a dokončuje zde, co se

v duchovním a v jemnohmotnosti již dokonalo.

Síla hvězdy **rozboří** zdi, které si člověk nastavěl kolem sebe, dá mu pocítiti soud, jemuž pod hrubohmotnou pokrývkou svého pozemského těla mohl až dosud unikat.

Hvězda je klíčem k hrubohmotnému dění, které je bytostnými pomocníky všude připraveno!

Tím je také nyní pro všechno pozemské lidstvo posledním voláním, poslední výstrahou, která jako rychlý, ba přímý následek přináší s sebou také i konec, který může být počátkem jen pro **ty** lidi, kteří se chtějí bezpodmínečně podříditi Božím zákonům a pokorně vzývati Boha Otce, který jedině jest jejich Pánem až na věčnost!

I když se podle svého vlastního chtění snažili od Boha odvrátit a vytvořili si vlastní modly, budou nyní tyto všemohoucnosti Boží svrženy se svých podstavců na **ty**, od nichž byly vyvýšeny a svým pádem je rozdrtí.

Lidé, nalézáte se v době, za jejíž tvrdost musíte Bohu děkovat, neboť jen ona vám může přinést záchranu tím, že vás probudí z hlubokého spánku, jemuž jste svým vlastním chtěním propadli!

Otřes za otřesem zasáhne vás nyní v každé formě, pozemsky a tím také i duševně. Mnozí lidé mohli býti dnes zasaženi duševně jen tehdy, jestliže museli **pozemské** prožívati **nejhrubší** formou, poněvadž jsou již ve všem příliš otupělí a jejich duše spí odříznuty za kamennou zdí, a jako ochromeni propadají smrtícímu spánku.

Kamenná stavba jest dílem pozemského rozumu, který musí být **nejdříve** zraněn, roztržtěn, má-li duše býti schopna něco pozorovat ze záření Světla.

Dílo pozemského, ducha utlačujícího rozumu rozpíná se nad celou zemí, všechno zatvrzujíc, a v mnoha jednotlivých lidech bývá dokonce obzvlášť vybudováno. Avšak při prvním nárazu Světla rychle zakolísá.

S objevením se zářící hvězdy zřítí se však všude za mnohého pokřiku, zatracování a vzájemného proklínání těch, kteří lpí na rozumu.

Celá divoká směsice bude pak všude vyzdobena bláznivými činy, ale také promísena vzrůstajícími zoufalými prosbami!

Právě tím, že toto špatné dílo zdá se být tak pevně spojeno a pozemsky silné, musí být jeho zhroucení tím strašlivější, poněvadž silou svého odporu posílí tím mocněji náraz Světla.

Pak budete **vy** v tomto zmatku státi pevně a radostně, obračejíce své zraky k Bohu; neboť působíte-li ve Slově, jste ochraňováni a opatrováni jeho všemohoucí milostí!

A vaše jistota zaručuje ochranu a pomoc všem těm, jejichž prosby v poznání Boha se obrátí ke Světlu. **Vy** můžete hledajícím ukázati cestu, která je vyvede ze smyček a nástrah řítících se temnot, aby nebyly spolustrženi, jestliže jejich duše se ještě v posledním okamžiku **poctivě namáhají** a usilují se zachytit na Slově.

Že již nyní, uprostřed všech paprsků hněvu, bude seslán paprsek Božské lásky, jest opět tak nezměrná milost, jíž člověk

porozumí teprve mnohem později.

Paprsek lásky poskytne ještě dnes mnoha lidem možnost zachránit se uprostřed soudu, a to těm, kteří by jinak museli být ztraceni. Jejich síla by nestačila k tomu, aby se odpoutali od temna, jehož chapadla je i v pádu chtějí pevně zadržet.

Paprsek Boží lásky, který lásce předchází! Oné lásky, která jest úzce spjata s Ježíšem, a která z části z Ježíše přichází.

Jako kdysi narozením Syna Božího Ježíše na zemi, tak bude tím také dnes **ještě jednou obnoven** a položen základ k tomu, že naše slavnost Zářící Hvězdy stane se opět děkovnou slavností téměř nepředstavitelné Boží lásky!

Tak jako sedmého září každého roku bude radostně oslavována slavnost Božské čistoty, slavnost **Lilie**, tak se slavnost Zářící Hvězdy stane tímto novým aktem milosti Páně nyní slavností Božské lásky, **svátkem Růže!** –

Kamkoliv zářící hvězda vyšle čistý, duchem prožhavený plamen do vesmíru, tam se splňuje vždy současně také veliký akt milosti lásky Boží!

A když nyní vybavuje zde na zemi **soud**, tedy i **v tom** spočívá láska Boží, neboť ona přináší vykoupení a osvobození z temnot a všeho zlého chtění tvorům, kteří usilují ke Světlu!

Že tyto hvězdné, plamenné snopy musí vybavovati **soud**, záleží jenom na lidech, kteří ve svém špatném a od Boha odvráceném chtění vytvářeli ve své domýšlivosti a samolibosti jen špatná díla, jež nesnesou očistných paprsků Světla, ale pod nimiž zakolísají a rozpadnou se v trosky!

Ve skutečnosti skrývá tento paprsek ve své žhavosti jen nejčistší sílu v nynějším světovém dění k povznesení všech pozemských lidí i země samé! Tedy záření nejčistší Boží lásky, kterou však snesou jen **ti**, kteří se zachvívají v Boží lásce.

A všechno, co se v ní **nemůže** zachvívat, bude čistotou tohoto záření bolestně uchopeno, spáleno a sežehnuto, neboť očistné paprsky této hvězdy nejsou určeny jen pro ducha, nýbrž pro všechny tvory a také pro hrubou hmotnost.

A k očistě náleží i zničení všeho toho, co se nemůže zachvívat v Boží lásce! –

Hvězda by byla přišla v tuto dobu na **každý** způsob, aby hojností svého žáru zahrnula nyní zemi a při tom ve své mocné duchovní síle lidstvo a zemi pozvedla do výše, do nové říše, do níž podle zákona Boží vůle nyní patří!

Kdyby byli lidé **tak** zralí, jak ve svém vývoji dnes již měli být, kdyby se byli snažili dbáti všech zákonů ve stvoření, tu by bylo její objevení vyvolalo u lidí jásavé pozdravení a oblažující, vděčností naplněné velebení Páně, který ji vyslal!

Ale poněvadž tomu tak není a pozemské lidstvo kleslo téměř hlouběji, než to bylo možno předvídat, projeví se nyní její objevení **jinak**. Musí nejdříve působit rozkladně a ničivě, než se její pozvedající a budující síla paprsků bude moci uplatnit nejčistším způsobem. Pak budou také dopadat na **takovou** půdu, která, připravena bídou, stane se hodnou ji přijmout!

Jen proto bude hvězda lidem a všemu, co není podle vůle Boží, soudem. A podle vůle Boží jest pouze to, co se zachvívá v

lásce Boží, protože Bůh je láska!

Lidé, rozumíte nyní veliké prostotě, která je v celém světovém dění? Také to, co vás z něj zasáhne, může být vždy jen **láska**.

Vy však jste si o svatosti lásky učinili pokřivený obraz a její pojem jste strhli dolů do špíny.

Stalo se tak opět k zemi připoutaným rozumem, který podle svého druhu zná pouze lásku pozemskou, založenou na hrubohmotném pocitu, ale nemůže pochopit cit čistého ducha, poněvadž mu chybí pro to pojem. A hrubohmotný pocit zkřivil ještě až k surovému pudu!

Ale na tom není dost. V pokračujícím přepěstění nutil rozum k pádu i tyto surové pudy, které samy o sobě mohly tak jako u zvířat zůstatí povždy čisté, až je vehnal do hříchu!

Stavěti pozemského člověka na roveň zvířeti bylo posměšné domýšlivosti příliš malým cílem. Ona chtěla míti rod pozemského člověka ještě **mnohem hlouběji**, chtěla ho postaviti **pod** zvíře!

Lidé se ve svém pomalém vývoji mohli za pomoci pečlivého vedení všech četných, Světlem k tomu určených a vybraných vyvolených zprvu namáhavě vymaniti ze zvířecích pudů, jež se ještě nalézaly v jejich tělech, které však byly přesto **čisté**. Oni však měli nejenom klesnouti znovu zpět, vzdor duchu, který se v nich již probudil, ale měli být donuceni k tomu, aby stáli hlouběji než předtím.

Rozum, ochotně sloužící domýšlivosti, z jejíhož podnětu

byl těmito lidmi tak přepěstěn, věčně pochybovačný a hloubající, nedopřávající nedostatečně silnému duchu pevného opěrného bodu, přivedl tyto od něj odvislé samočinné následky tak daleko, že lidé z čistých zvířecích pudů svého těla vypěstovali nejnižší a podlou **vypočítavou žádostivost!** Tedy i zvířecí čistotu v lidech rozum ještě otrávil!

Tím bylo všechno zásadně zkaženo a pozemský člověk byl stlačen dolů až k nejnižším mezi všemi tvory v celém stvoření. Tyto následky, samočinně se stupňující ve všech špatnostech rozumu při jednostranném přepěstění po pádu do hříchu, **musely** nastat, jakmile člověk nedbal všech pomocí ze Světla!

A jelikož nedbal těchto pomocí, bylo temnotám jasno; byla jim známa lidská **ješitnost**, která se domýšlivostí nesprávně bujícího pozemského rozumu musela stále zvětšovat.

Tak byla na lidi falešným pěstováním rozumu nalíčena nejenom hluboká a zkázonosná duševní léčka, nýbrž i vyhnaná ješitnost zasunula současně těžkou závoru, která musela znemožniti, aby se některá duše mohla z léčky ještě zachránit; neboť ješitnost těchto malicherně myslících pozemských lidí v jejich chtění věděti všechno lépe nedovolila jim již tak lehce naslouchati všem pomocem ze Světla, podávaným jim ve Slově!

Je na místě, zmocní-li se vás hrůza, jakmile někdy poukáží na to, jak hluboce člověk klesl!

Avšak nyní musí to být vysloveno a vytaženo ze svého chmurného zášeří na světlo, aby to konečně bylo v paprscích hvězdy zničeno, jestliže to jednotliví probouzející se lidé nespálí sami v ohni probuzeného ducha. Právě dnes, na den nejsvětější

lásky Boží, chci to splnit!

Volám k lidem, aby to poznali a osvobodili se od zla, kterému propadli jako nejsilnějšímu opojnému jedu, úskoky tak zle překrouceného rozumu! Neboť jedině tento rozum je k tomu přivedl.

Svědce věděl až příliš dobře, že to tak **muselo** dopadnout, jakmile lidstvo nastoupilo falešný směr, který mu tak vábně nabídl! Nemohlo to dopadnout jinak, neboť rozum, který měl být jen výkonným nástrojem lidského chtění, nyní všechno chtění snižuje a sám se vyšvihl na falešného vůdce, který nemůže mít se svatou vůlí Boží spojení a tím zůstává odříznut i od Boží lásky.

Právě dnes, o slavnosti svaté Lásky, která se v budoucnu opět bude slaviti, musel jsem vám ještě jednou ukázati obraz, abyste viděli, jak **vaše** láska nyní vlastně vypadá, abyste se zachvěli a vzpamatovali a mohli tak přijmouti ještě jiskru čisté lásky Boží!

Ukazuji nyní na tento obraz, aby mohl být zničen se vším falešným, co již nesmí více míti místa ve stvoření po jeho veliké očistě!

Nebylo by to došlo nikdy tak daleko, kdyby byli lidé **alespoň jednou trvale** poslechli mnohých pomocí ze Světla!

Naslouchali sice, když nějaký zvěstovatel dlel mezi nimi, avšak po jeho odchodu hloubali opět rychle v jeho slovech, aby se stoupajícími pochybami a chtěním vědět všechno lépe rozkouškovali jeho slova, pokřivili je a uzpůsobili své vlastní chuti.

A tak klesalo pozemské lidstvo pomalu ale jistě vždy

hlouběji do bahna, které vytvořily a rozšiřovaly jejich vlastní myšlenky.

Vzchopte se nyní, ze vší síly! Něco takového nebude již nikdy připuštěno. Jest konec, ale konec jen **s vámi**, nebudete-li chtít ani tentokrát slyšeti Boží slova, která vás mají pozvednouti k **onomu** bodu, na němž má člověk stát ve stvoření **jako člověk!**

Nesmí již stát v díle Stvořitelově jako zrůda, která nemůže být plně ani člověkem ani zvířetem, aby ničil jeho krásu a záchvěvy čisté harmonie nadále brzdil a rušil.

Pozemští lidé, přichází svatý soud! Proto buďte **lidmi**, nebo zhyňte v plamenech paprsků hvězdy!

Vy však, kteří nosíte na svých čelích znamení svatého kříže, **děkujte** Pánu za tuto velikou očistu; neboť vy, vy, kteří máte ve svých duších slovo Poselství čisté i veliké chtění k dobrému, vy, kteří usilujete ke světlým výšinám, vám propůjčí hvězda velikou sílu, abyste se **znovuzrodili** v sobě podle vůle Boží!

Těmito těžkými dobami půjdete v záštitě světelné ochrany, která vás očistí a prožhaví stále víc a více, až se stanete plameny, které na zemi budou svítit v nejčistším vzývání Bohu ke cti a které pomáhající lidem budou přitažlivě působit všude tam, kde se duchovní jiskra snaží ještě v probuzení pozvednouti vzhůru ke světlým výšinám!

Proto jděte nyní s důvěrou ve Slovo, které vám ukáže pravou cestu, po níž máte jít a které vám zprostředkuje také sílu v hodinách, když by se vás zmocňovala malomyslnost. Myslete na to, že všechno, co přijde, jest aktem milosti Boží **lásky**, která

vynutila očistu!

V budoucnu bude každá slavnost Hvězdy děkovnou slavností působící Boží lásky, která se spojí s vánoční slavností až dosud známou.

Příspějte **vy** k tomu svojí pomocí lidem, kteří se k vám brzy budou obracet v duševní tísní.

Neste jim pomoc **ve Slově!** Neboť ono zůstává ještě tím jediným, čeho **nejdříve** potřebují.